

Rune H. Scherg

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

SKRÆDDERSYET TRYGHED

ET SITUATIONELT PERSPEKTIV PÅ DET
TRYGHEDSSKABENDE ARBEJDE

Artikel 2

RESUME

I artiklen opstilles en model for hvorledes man i praksis kan gå problemorienteret til det tryghedsskabende arbejde ved at anvende SARA-modellen og strukturere sin tænkning om årsager og mulige indsatser omkring 'tryghedstrekanten'. Med afsæt i en situationel tilgang til forståelsen af utryghed argumenteres der for, at det tryghedsskabende arbejde skal have fokus på at reducere den situationsbestemte oplevelse af sårbarhed ved at (a) bekæmpe de forhold der genererer utryghed (de såkaldte 'utryghedsaktivatorer'), (b) fremme de forhold der virker betryggende og (c) styrke folks robusthed dvs. øge deres modstandskraft overfor oplevelser af utryghed.

INDLEDNING

Selvom utrygheden generelt set er lav i Danmark er der stadig by- og boligområder, hvor utrygheden er så høj, at det kræver vores opmærksomhed. Selvom vi efterhånden kender til forskellige nyttige tryghedsskabende indsatser* og der findes en række guides til hvorledes man kan skabe tryghed har vi endnu ikke et helt godt overblik over, hvilke tryghedsskabende indsatser der rent faktisk virker.¹

Som professionelle forebyggere er vores bedste mulighed for at få iværksat virkningsfulde tryghedsskabende tiltag derfor at anlægge en tydelig problemorienteret tilgang i det tryghedsskabende arbejde, som f.eks. kan hjælpe os med at få valgt de indsatser, der matcher de specifikke utryghedsproblemer som vi konkret står over for.² Denne artikel præsenterer en situationel tilgang til forståelsen og forebyggelsen af utryghed som i praksis kan understøtte det problemorienterede tryghedsskabende arbejde.

DEN PROBLEMORIENTEREDE TILGANG

Den problemorienterede tilgang til forebyggelse af kriminalitet er en grundpille i det kriminalpræventive arbejde.³ En problemorienteret tilgang til forebyggelse hviler i praksis på to søjler:

- SARA-modellen som beskriver en systematisk arbejdsgang i forhold til indsatsplanlægningen og
- Kriminalitetstrekanten som er en model, der anvendes til at tænke over kriminalitetsproblemet årsager og mulige indsatser/løsninger.⁴

SARA-modellen bruges til at systematisere en indsatsplanlægning ved at opdele den i fire faser: i **s**canningsfasen identificeres og indkredses problemet og der gives en situationsbeskrivelse. I **a**nalysefasen arbejder man sig frem mod en dybere forståelse af problemet vha. forskellige datakilder og kriminologisk teori; i **r**esponsfasen udvikles indsat

en ud fra den forudgående analyse og relevant kriminalpræventiv teori; og endelig i vurderingsfasen (på engelsk "assessment"), evalueres og vurderes indsatsens effekt.

Kriminalitetstrekanten repræsenterer et situationelt perspektiv på kriminalitet, ved at fremstille kriminalitet som en 'naturlig' konsekvens af et sammenfald af en motiveret gerningsmand og et egnet offer/mål på

* Begrebet "tryghedsskabende" forstås her ensbetydende med begrebet "utryghedsreducerende".

et sted, hvor der er fravær af kontrol.⁵ Det værdifulde ved det situationelle blik på kriminalitet er, at det har udvidet vores forståelse af kriminalitet ved at påpege, at det egnede mål/offer og fraværet af kontrol er mindst lige så vigtigt at have fokus på som den motiverede gerningsmand når man vil forstå og forebygge kriminalitet. Værdien af kriminalitetstrekanten i det praktiske problemorienterede arbejde er, at den sikrer, at man kommer "hele vejen rundt" om sit specifikke kriminalitetsproblem og således ledes henimod de relevante kriminalpræventive indsatser.

Da den problemorienterede tilgang har vist sig nyttig i forhold til at reducere kriminalitet,⁶ er det oplagt at formode, at den også med fordel kan anvendes i det tryksheds-skabende arbejde.⁷ SARA-modellens arbejds-gang er generisk, hvilke vil sige at den kan bruges på alle mulige slags problemstillinger – herunder også i forhold til utryghed. Kriminalitetstrekanten kan derimod ikke anvendes til at forstå et utrygheds-problem, fordi grundelementerne i en kriminalitetssituation og i en utrygheds-situation ikke er de samme. Oplevelsen af utryghed involverer f.eks. ikke nødvendigvis en gerningsmand, der med vilje skaber utryghed hos en anden person. At kriminalitetstrekanten ikke umiddelbart kan bruges til at udpakke et utrygheds-problem, betyder imidlertid ikke, at det situationelle perspektiv ikke har værdi for forståelsen af utryghed. Det betyder dog, at vi først skal have identificeret præcis de grundelementer som er konstituerende for oplevelsen af utryghed før vi kan arbejde problemorienteret med den.

ET SITUATIONELT BLIK PÅ UTRYGHED

Utryghed er mange ting.⁸ Følelsen eller oplevelsen af utryghed kan variere i forhold til hvordan den opleves – altså om den er *konkret* eller *ukonkret*, og den variere i forhold til dens fokus eller objekt – altså hvor *specifik* eller *uspecifik* den er.⁹ I denne sammenhæng er det skelnen mellem *konkret utryghed* og *ukonkret utryghed* som er central at have fokus på.

Den ukonkrete utryghedsfølelse er en diffus oplevelse af fare, der manifesterer sig som en bagvedliggende uro, bekymring eller ængstelse. Den ukonkrete utryghed er en rodfæstet utryghed – ikke forbi den nødvendigvis dominerer hverdagslivet, men fordi den er tilstede som en baggrundsfølelse i dagligdagen. Den konkrete utryghed har på den anden side karakter af at være en følelsesmæssig begivenhed, hvor man kortvarigt bliver bange for noget. Den konkrete utryghed er således afgrænset i tid og rum og er derfor påvirket af en række situationelle fakto-

rer. Med andre ord så har den konkrete utryghed nogle karakteristika – ligesom kriminalitet – som betyder, at netop denne type utryghed med fordel kan anskues i et situationelt perspektiv.

Oplevelsen af konkret utryghed er grundlæggende påvirket af *den situationsbestemte oplevelse af sårbarhed*.¹⁰ Oplevelsen af sårbarhed er betinget af tre faktorer:¹¹ a) Vurderingen af risikoen for at blive udsat for kriminalitet, b) forestillinger om konsekvenserne af udsathed for kriminalitet og c) opfattelsen af kontrol. Med andre ord, hvis en person i en situation

- vurderer, at der er en høj risiko for at blive udsat for kriminalitet,
- og forestiller sig, at en udsathed for kriminalitet vil have alvorlige konsekvenser (f.eks. følelsesmæssigt, helbreds-mæssigt eller økonomisk),
- og opfatter, at vedkommende har lav grad af kontrol f.eks. i forhold til at kunne undgå eller håndtere truende situationer (f.eks. på grund af fysisk skrøbelighed eller fraværet af flugtmuligheder),

så vil vedkommende samlet set have en høj situationsbestemt oplevelse af sårbarhed og vil normalt opleve utryghed i situationen.

Et situationelt perspektiv på utryghed handler om at få fokus på utryghedens grundelementer og de forhold der påvirker oplevelsen af situationsbestemt sårbarhed. Det indebærer selvfølgelig et fokus på personerne der oplever utryghed, men det indebærer også et fokus på de situationsbestemte forhold og processer, der helt konkret påvirker oplevelsen af sårbarhed.

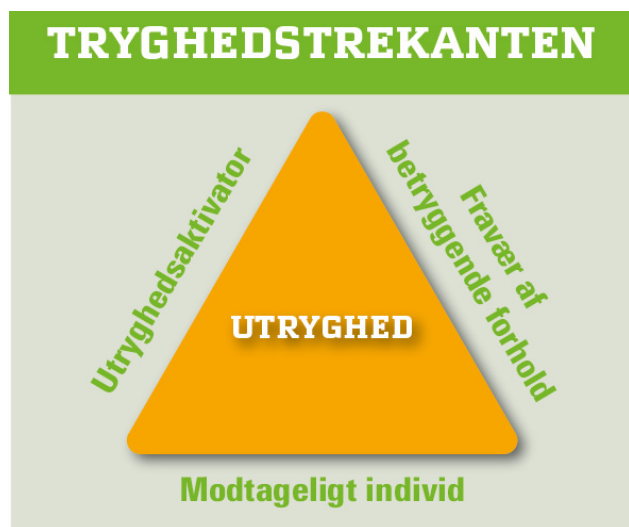
OPLEVELSEN AF SÅRBARHED

- a) **Vurderingen af risiko**
- b) **Forestillinger om konsekvenser**
- c) **Opfattelsen af kontrol**

UTRYGHEDENS GRUNDELEMENTER

Oplevelsen af utryghed har tre grundelementer: et modtageligt individ, en utryghedsaktivator og fravær af forhold der virker betryggende. Samlet set kan man ud fra et situationelt perspektiv på utryghed

sige, at utryghed finder sted når der er *et modtageligt individ* i kombination med en utryghedsaktivator på et sted under *fravær af forhold der virker betryggende*.¹²

Modtageligt individ

Alle mennesker kan i princippet blive bange for at blive udsat for kriminalitet, men nogle mennesker er mere tilbøjelige til at have utrygge oplevelser end andre pga. en større modtagelighed overfor utryghedsskabende indtryk.

Graden af modtagelighed afhænger af flere forhold, men især den bagvedliggende ukonkrete utryghed i forhold til kriminalitet er central og denne type utryghed hænger tæt sammen med hvor ressourcsvg man er (f.eks. økonomisk og socialt) samt ens helbred og trivsel mere generelt.

En person der generelt er ressourcestærk og tryk og ikke oplever sig sårbar overfor kriminalitet er således mindre modtagelig og vil derfor sjældnere opleve utryghed og vil f.eks. i mindre grad end en overvejende utryk person blive bange ved en sen aften i et møde en gruppe højtråbende unge mennesker i en mørk tunnel.¹³

Utryghedsaktivator

Mennesker oplever ikke utryghed af sig selv – der skal *noget* til at udløse utrygheden. Dette "noget" der udløser den konkrete utryghed kan kaldes for en "utryghedsaktivator". Typiske utryghedsaktivatorer er tegn på farer såsom kriminalitet og normbrydende adfærd (f.eks. truende/intimiderende adfærd, hærværk og graffiti). Men også forhold der mere indirekte associeres med kriminalitet kan fungere som utryghedsaktivatorer – det kan dreje sig om bestemte persontyper, såsom randeksistenser (f.eks. stof-

misbrugere, psykisk syge eller hjemløse) eller påvirkede personer (f.eks. berusede folk). Derudover kan bestemte geografiske områder (f.eks. ukendte områder) eller bestemte fysiske forhold (f.eks. dårlige oversigtsforhold, mørke og uorden/roderi) også fungere som en utryghedsaktivator. I det hele taget kan det ukendte, det uforudsigelige eller bare det fremmedartede fungere som en utryghedsaktivator, da vi som mennesker har tendens til at frygte det vi ikke kender eller ikke forstår.¹⁴

Stereotyper spiller også en rolle for hvad der i praksis fungerer som utryghedsaktivatorer.¹⁵ Medieskabte billeder af nogle byområder eller persongrupper (eller kombinationen af disse) som "farlige" kan f.eks. betyde, at et særligt utryghedsaktiverende potentiale bliver knyttet til nogle særlige demografiske grupper såsom "unge mænd" med "minoritetsbaggrund" fra "Nørrebro" der for nogen mennesker associeres med "bander".¹⁶

Således kan en gruppe højtråbende unge mennesker fungere som en utryghedsaktivator, især hvis man støder ind i dem alene en sen aften i en dårligt oplyst tunnel i et boligområde som man ikke er bekendt med.

Fravær af betryggende forhold

Hvis et modtageligt individ konfronteres med en utryghedsaktivator udløses der ikke automatisk utryghed. Utryghed opleves kun, hvis der er i situationen også er et fravær af forhold, der virker betryggende. Hvis man f.eks. møder gruppen af højtråbende fulde unge mennesker i en tunnel mens man er i selskab med to gode venner, kan nærværet af ens venner virke så tilpas betryggende, at situationen ikke opleves som utryk.

UTRYGHEDSFØREBYGGELSE I ET SITUATIONELT PERSPEKTIV

Det situationelle blik på utryghed kan altså være med til at udpakke det konkrete utryghedsproblem og forskellige indsatsvinkler på det tryghedsskabende arbejde træder på den baggrund tydeligere frem.

Gøre robust

Tryghedsskabende indsatser kan rette sig mod at styrke folks robusthed – f.eks. ved at reducere deres generelle utryghed og oplevelse af sårbarhed overfor kriminalitet. Det kan virke som en stor opgave at reducere folks generelle følelse af utryghed ift. kriminalitet, men almindeligvis vil der inden for rammerne af en problemorienteret tilgang skulle fokuseres mål-

rettet på de personer som i særlig grad er modtagelige (såsom en mindre gruppe beboere i et boligområde). En situationsnær indsats kan således rette sig mod at reducere oplevelsen af sårbarhed ved at reducere folks vurdering af risikoen for eller konsekvenser af at blive udsat for kriminalitet.¹⁷ Dette kan f.eks. gøres ved at mindske de flertalsmisforståelser eller sociale overdrivelser der eksisterer i forhold til det lokale kriminalitetsniveau og risikoen for at blive udsat for en forbrydelse – f.eks. ved hjælp af målrettet oplysning.¹⁸

At forholde sig følelsesmæssigt til kriminalitet – og f.eks. være utryg – er helt naturligt, og kan faktisk anspore mennesker til selvbeskyttende adfærd der ligefrem kan reducere utrygheden.¹⁹ Der er dog et endnu større tryghedsskabende potentiale ved også at få aktiveret et fornuftsmæssigt perspektiv på kriminalitet, da man derigennem f.eks. bedre kan løsnep for utrygheden frem for bare at håndtere den.

Fjerne eller reducere utryghedsaktivatorerne

Utryghedsreducerende indsatser kan målrettes mod at fjerne eller reducere tilstedeværelsen af de forhold der aktiverer eller genererer utrygheden. Det velkendte arsenal af kriminalpræventive metoder kan bruges i forhold til at reducere forekomsten af kriminalitet, uorden og normbrydende adfærd. Da uorden (affald, graffiti og misvedligeholdte områder m.m.) for mange mennesker signalerer tilstedeværelse af kriminelle 'typer' og manglende kontrol er vedligeholdelse og renholdelse ofte centralt.²⁰ Indsatser kan også fokusere på at fjerne symboler, der meget tydeligt signalerer 'her gælder samfundets normer ikke'. Det er oplagt, at f.eks. rygmærker eller andre tegn på bandetilstedeværelse kan have et kraftigt utryghedsskabende potentiale.²¹

Nogle forhold der ikke har noget med kriminalitet at gøre kan også give anledning til utryghed – en forsamling af unge mennesker, en fremmedartet påklædning, eller en særlig omgangsform. Hvis det er sådanne mere kriminalitetsperifere forhold, der genererer utryghed, er det mere hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i det modtagelige individ og f.eks. arbejde med at nedbryde stereotyper og gøre det fremmede eller ukendte mere velkendt.

Styrke forhold der virker betryggende

Symbolet på kontrol og beskyttelse er (for de fleste) politiet, men hvad der virker betryggende kan antage mange forskellige former i forskellige situationer.²² Mere generelt kan tilstedeværelsen af myndigheds-

personer (i enten offentlig eller i privat tjeneste) såsom sikkerhedsvagter, buschauffører, togkontrollører, parkeringsvagter og dørmænd virke betryggende, da vi har en tendens til at antage, at mennesker 'med ansvar' på ét område også tager ansvar og yder omsorg på andre områder.²³ Denne forventning om omsorg kan også tillægges andre i uniform f.eks. postbud og Natteravnene. Forskellige fysiske tegn på kontrol (f.eks. belysning, nabo-hjælpskilte og overvågningskameraer) kan undertiden også virke betryggende.²⁴

I almindelighed vil alene det blotte nærvær af andre mennesker virke betryggende, fordi vi naturligt ser andre mennesker som potentielle hjælpere, i tilfælde af at der skulle "ske noget". Derudover virker andre menneskers "normaladfærd" beroligende, fordi den bliver et tegn på "fred og ingen fare".²⁵

Ved at styrke tilstedeværelsen af de forhold og faktorer der virker betryggende, kan den situationsbestemte oplevelse af sårbarhed reduceres og derigennem kan oplevelsen af utryghed også mindskes.

TRYGHEDSSKABENDE INDSATSER

- **Gøre robust**
- **Fjerne eller reducere utryghedsaktivatorerne**
- **Styrke de betryggende forhold**

PROBLEMORIENTERET TRYGHEDSSKABENDE ARBEJDE

Oplevelsen af utryghed afhænger af øjnene der ser og i fortolkningen af en situation som truende og farlig. Utryghed opstår i krydsfeltet mellem det subjektive og det objektive og handler således – ligesom kriminalitet – om "*kinds of people in kinds of settings*".²⁶ Derfor skal det tryghedsskabende arbejde både have fokus på at styrke folks robusthed, på at bekæmpe de faktiske forhold som giver anledning til utryghed og på at styrke de forhold der virker betryggende.

Det tryghedsskabende arbejde bør basere sig på en problemorienteret tilgang, idet denne arbejds metode sikrer de bedste resultater. Indtil der er et større udvalg af velafprøvede tryghedsskabende indsatser

må vi i høj grad selv skræddersy vores indsatser. Det betyder ikke, at vi nødvendigvis skal starte helt fra bunden hver gang, men det betyder, at vi ofte selv bliver nødt til at sammenstrikke en passende indsats – og undertiden også finde på helt nye indsatsselementer.

Ligesom det koster mere at få syet sit tøj hos skrædderen end at købe det i en tøjbutik, er det mere ressourcekrævende at udvikle skræddersyede indsatser end at benytte allerede velbeskrevne og velafprøvede indsatser. Men selvom der ikke hver gang er ressourcer til at gå helt systematisk til værks

Liv på gaden og forskellige fysiske tegn på kontrol, som fx Nabohjælpskilte, kan virke betryggende. Man kan arbejde med disse elementer i tryghedsskabende indsatser.

er selv en hurtig og mere overfladisk problemorienteret proces bedre end en ureflekteret rutineindsats.²⁷

Generelt er danskerne trygge, men i nogle by- og boligområder er der en meget høj forekomst af utryghed. Og selvom utryghed 'bare' handler om følelser, har utrygheden negative konsekvenser i den virkelige verden f.eks. i form af helbredsproblemer og erosion af et områdes sociale sammenhængskraft.²⁸ Det er derfor påtrængende, at vi investerer de nødvendige ressourcer i det problemorienterede tryghedsskabende arbejde, hvis vi skal reducere utrygheden.

SLUTNOTER OG REFERENCER

- 1** (Alsing, M. (2012): *Bo Trygt – en vejledning til hvordan der skabes større tryghed i almene boligområder*. København: AlmenNet. Cordner, G. W. (2010): *Reducing fear of crime: Strategies for police*. US Department of Justice, Office of Community Oriented Policing Services Washington, DC. European Commission. (2007): *Planning urban design and management for crime prevention*. SAFEPOLIS, European Commission - Directorate-General Justice, Freedom and Security. European Crime Prevention Network, (2005): *A review of scientifically evaluated good practices for reducing feelings of insecurity or fear of crime in the EU member states*. Building Research Establishment. Lorenc, T., Petticrew, M., Whitehead, M., Neary, D., Clayton, S., Wright, K., ... Renton, A. (2013a): *Environmental interventions to reduce fear of crime: systematic review of effectiveness*. *Systematic Reviews*, 2(30)
- 2** På det kriminalpræventive område er der et bedre overblik over, hvilke indsatser der virker (se f.eks. <http://whatworks.college.police.uk/toolkit/Pages/Toolkit.aspx>, <https://www.crimesolutions.gov/programs.aspx> eller <http://cebcp.org/evidence-based-policing/the-matrix/>).
- 3** (Det Kriminalpræventive Råd. (2009): *Forebyggelse af kriminalitet - fire grundbegreber*. Glostrup.)
- 4** Den problemorienterede arbejdsmetode, herunder anvendelse af SARA-modellen og kriminalitetstrekanten i det kriminalpræventive arbejde er grundigt beskrevet i f.eks. Clarke, R. V. G., & Eck, J. E. (2003): *Become a problem-solving crime analyst in 55 small steps*. <http://doi.org/10.4324/9781315060965> og i Heltberg, T., & Sørensen, A.-S. (2013): *Kriminalpræventiv værktøjskasse*. Operativ Udvikling, Rigspolitiet er SARA-processens fire faser omsat til en ni-trins arbejdsmodel.
- 5** (Cohen, L. E., & Felson, M. (1979): *Social change and crime rate trends: A routine activity approach*. *American Sociological Review*, 44(4), 588–608.)
- 6** (Weisburd, D., Telep, C. W., Hinkle, J. C., & Eck, J. E. (2010): *Is problem-oriented policing effective in reducing crime and disorder?* *Criminology & Public Policy*, 9(1), 139–172. <http://doi.org/10.1111/j.1745-9133.2010.00617.x>)
- 7** (Cordner, 2010, op. cit.)
- 8** Se Scherg, R. H. (2018): *Utryghed som fænomen. Er man tryk, hvis man ikke er utryk?*. København: Det Kriminalpræventive Råd for en mere grundig gennemgang af forskellige former for utryghed.
- 9** *Er man bange for at få indbrud kan utrygheden karakteriseres som relativ specifik. Hvis man derimod i almindelighed er bange for at blive udsat for kriminalitet kan utryghed betegnes som mere uspecifik.*
- 10** (Scherg, R. H. (2016): *Utrygheden finder sted. En undersøgelse af utryghed ved kriminalitet med særlig fokus på udforskningen af utryghedens rumlige dimensioner og miljømæssige årsager*. Aalborg Universitetsforlag, København. pp. 121–129)
- 11** (Killias, M. (1990): *Vulnerability: Towards a better understanding of a key variable in the genesis of fear of crime*. *Violence and Victims*, 5(2), 97–108.)
- 12** (jf. Scherg, 2016, pp. 108–109, op. cit.)
- 13** *Den ukonkrete følelse af utryghed i forhold til kriminalitet er påvirket af oplevelsen af sårbarhed overfor kriminalitet, men er også påvirket af bekymringer på andre områder såsom samfundsudviklingen* (Jackson, J. (2009a): *Bridging the social and psychological in the fear of crime*. M. Lee & S. Farrall, Eds.: *Fear of Crime: Critical Voices in an Age of Anxiety*. Oxon. Routledge Cavendish; Jackson, J. (2009b): *A psychological perspective on vulnerability in the fear of crime*. *Psychology Crime & Law*, 15(4), 365-390). *Den ukonkrete utryghed for kriminalitet er desuden betinget af en lang række forskellige faktorer, såsom demografiske karakteristika (f.eks. køn og alder), erfaringer (f.eks. med kriminalitet), livsstil (f.eks. medieforbrug), sociale faktorer (f.eks. ens sociale kapital) og forskellige områdemæssige forhold (f.eks. omfanget af sociale problemer og kriminalitet i ens nabolag)* (Scherg, 2016, pp. 59–113. op. cit.).
- 14** (Scherg, 2016, pp. 121–130, op. cit.)

- 15** (jf. Sampson, R. J. (2012): *Great American City: Chicago and the Enduring Neighborhood Effect*. Chicago: The University of Chicago Press., pp. 131–133)
- 16** (Scherg, 2016, pp. 129–130, op. cit.)
- 17** (Hart, T. C. (2016): Using typologies of victimization worry to create strategies for reducing fear of crime. *Police Practice and Research*, 18(4), 407–419. <http://doi.org/10.1080/15614263.2016.1230854>; Jackson, J. (2009b): *A psychological perspective on vulnerability in the fear of crime*. *Psychology Crime & Law*, 15(4), 365–390).
- 18** (Epinion. (2015): *Kriminalitetsforebyggelse og kampagner. En litteraturgennemgang af kampagneteorier, -metoder og -strategier*. Glostrup).
- 19** (Jackson, J., & Gray, E. (2010): *Functional fear and public insecurities about crime*. *British Journal of Criminology*, 50(1), 1–22).
- 20** (Scherg, R. H. (2013): *Kriminalpræventiv og utryghedsforebyggende miljø- og byplanlægning. En vidensopsamling*. København: Statens Byggeforskningsinstitut, Aalborg Universitet København.)
- 21** (Rigspolitiet. (2018): *Politiet tryghedsundersøgelse. En måling af trygheden og tilliden til politiet i: hele Danmark, de 12 politikredse i Danmark, de fem største byer, de særligt udsatte boligområder*. København).
- 22** (Scherg, 2016, pp. 127–128, Op. cit.)
- 23** (Doyle, M., Frogner, L., & Andershed, H. (2015): *Tryggare kan ingen vara? Människors trygghet i närvaro av poliser, ordningsvakter och polisvolontärer*. Polismyndigheten, Rikspolischefens kansli Rapport 2015:1).
- 24** (Lorenc et al., 2013a op. cit. Lorenc, T., Petticrew, M., Whitehead, M., Neary, D., Clayton, S., Wright, K., ... Renton, A. (2013b): *Fear of crime and the environment: systematic review of UK qualitative evidence*. *BMC Public Health*, 13, 496–504. Schultz, P. W., & Tabanico, J. J. (2009): *Criminal beware: a social norms perspective on posting public warning signs*. *Criminology*, 47(4), 1201–1222).
- 25** (jf. Goffman, E. (1972): *Relations in Public. Microstudies of the Public Order*. Harmondsworth: Penguin Books).
- 26** (jf. Wikström, P. O. H. (2014): *Why crime happens: A situational action theory*. In G. Manzo (Ed.), *Analytical Sociology: Actions and Networks* (pp. 74–94). Chichester: John Wiley & Sons. <http://doi.org/10.1002/9781118762707.ch03>).
- 27** (Weisburd et al., 2010, op. cit.)
- 28** (Scherg, 2016, pp. 20–21, op. cit.)
- ANDRE:**
- Gray, E., Jackson, J., & Farrall, S. D. (2011): *Feelings and Functions in the Fear of Crime: Applying a New Approach to Victimisation Insecurity*. *British Journal of Criminology*, 51(1), 75–94.

Rune H. Scherg er ph.d. og chefkonsulent i Nationalt Forebyggelsescenter i Rigspolitiet. Artiklen tager afsæt i ph.d.-afhandlingen 'Utrygheden finder sted. En undersøgelse af utryghed ved kriminalitet med særlig fokus på udforskningen af utryghedens rumlige dimensioner og miljømæssige årsager', der er medfinansieret af Det Kriminalpræventive Råd. Synspunkter der kommer til udtryk i artiklen er alene forfatterens egne og reflekterer ikke nødvendigvis Det Kriminalpræventive Råds eller Rigspolitiets holdninger.

Mange tak til Charlotte Skov, Pernille Bak og Jon Elbek for input og konstruktive kommentarer i forbindelse med udarbejdelsen af artiklen.